

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Bánáti Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bánáti Jenő ügyvéd 7624 Pécs, Budai Nagy Antal utca 4.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) felperesnek - **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű, továbbá az I. rendű alperes által képviselt **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű, az **III. rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű és a **IV. rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. szeptember 25. napján kelt 10.P.21.390/2006/87. számú ítélete ellen a felperes által 90. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatja és a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő értékkiegyenlítés összegét 3.648.723 forintról 3.536.723 (hárommillió-ötszázharminchatezer-hétszázhuszonhárom) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 7.000 (hétezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes és az I. rendű alperes házastársi közös vagyonát - ingatlan és ingó vagyontárgyakra kiterjedően - megosztotta, a közös tulajdonú ingatlanokra a tulajdonközösséget megszüntette.

Az ingó vagyonmérleg 15. tétele alatt szerepel a házaspár által 1.400.000 forint vételárért vásárolt Toyota típusú személygépkocsi. A vételárból 500.000 forint a felperes különvagyonára volt, ezért az elsőfokú bíróság a 64/100 részben - egymás között egyenlő arányban - állapította meg a közös tulajdoni hányadot, mivel a vételárból a további 900.000 forint közös vagyoni hozzájárulás volt. A 900.000 forint közös vagyoni beruházásból 300.000 forint volt a házastársak megtakarítása, míg 600.000 forint

kölcsönt vettek fel. A személygépkocsi az életközösség megszakításakor 800.000 forint forgalmi értéket képviselt, amelyből a közös vagyonra jutó 64 % értéke 512.000 forint, így a 15. tétel alatt ezen az értéken számolta el az elsőfokú bíróság a személygépkocsit. Az ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetése, illetve az egyéb elszámolás eredményeként a felperest az alperes tulajdonába került vagyonrész után 4.585.015 forint, míg az I. rendű alperest a felperes tulajdonába kerülő vagyonrész után 8.233.738 forint illetné meg, ezért az elsőfokú bíróság 3.648.723 forint megfizetésére kötelezte a felperest az I. rendű alperes javára.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a személygépkocsira az I. rendű alperesnek fizetendő összegnek 256.000 forintról 144.000 forintra való leszállítása érdekében a felperes fellebbezett. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a személygépkocsi megvásárlásához az I. rendű alperessel közösen vettek fel 600.000 forint bankhitelt. A hiteltörlesztés teljes futamideje 45 hónap volt, amelyből az életközösség megszakításáig 16 hónapon keresztül fizették a részleteket közösen az I. rendű alperessel, míg további 29 hónapon keresztül egyedül fizette a törlesztést, ebből következően őt a gépkocsi 82/100-ad része illeti, az I. rendű alperest 18 %, amelynek az értéke 144.000 forint.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélet tábla a peres felek egyező előadása és a felperes által az elsőfokú eljárásban becsatolt iratok alapján kiegészíti azzal, hogy a házastársi közös vagyonhoz tartozó személygépkocsi - vagyonmérleg 15. tétele - vételárához a felperes és az I. rendű alperes közösen 600.000 forint hitelt vettek fel. A 45 havi futamidőből a házaspár 16 hónapon keresztül törlesztett közösen a részletet, míg a felperes egyedül törlesztett 29 hónapon keresztül, így az életközösség megszakításakor mintegy a hitel 2/3 része még közös adósságként fennállt.

Az így kiegészített tényálláshoz képest tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a felperes kereseti kérelme ellenére a közös adósságot a házastársi közös vagyon megosztása során nem számolta el.

Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Csjt.31.§-ának (2) bekezdése szerint a házassági életközösség megszűnésekor a vagyonközösség véget ér és bármelyik házastárs követelheti a közös vagyon megosztását. Ennek során igényelni lehet a közös vagyonból a különvagyonba, illetve a különvagyonból a közös vagyonba történt beruházások, továbbá a kezelési és fenntartási költségek megtérítését is.

A házastársi közös vagyon megosztása során a felek aktív és passzív vagyonát egyaránt figyelembe kell venni - ahogy azt egyéb passzív vagyon (más közös adósság) tekintetében - az elsőfokú bíróság figyelembe is vette.

A kiegészített tényállás szerint a felek közös adósságát képező 600.000 forint hitelnek mintegy 2/3 része az életközösség megszakadásakor még fennállt, ezért ezt az összeget a vagyonmérlegben szerepeltetni kellett volna, és a hitelt egyedül megfizető felperes javára el kellett volna számolni.

A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság a vagyonmérleg 15. tétele alatti személygépkocsi elszámolási értékét változtassa meg és azt állapítsa meg, hogy a gépkocsi 82 %-ban az ő tulajdona, míg csupán 18 %-ban az I. rendű alperes tulajdona, így a 800.000 forintból őt 144.000 forint illeti meg.

Ez az elszámolási mód azonban téves.

Azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az 1.400.000 forint kifizetett vételárból 500.000 forint volt a felperes különvagyon, míg a felek a vételár további részét közösen fizették ki. A vételár kifizetéséhez igénybe vett hitel közös adósságnak minősül, ezért az nem az azon vásárolt vagyontárgyban megszerzett tulajdoni hányadra hat ki, hanem megtérítési igényt keletkeztet a kölcsönt egyedül visszafizető fél javára. A másodfokú bíróság a Pp.3.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel a fellebbezési kérelmet ennek megfelelő tartalommal vette figyelembe.

A fellebbezési eljárásban a bíróságnak nem állt rendelkezésére pontos kimutatás a az életközösség megszakításakor még fennálló hitel összegének a megállapítására, ez azonban a fellebbezés érdemi elbírálását nem gátolta.

A másodfokú bíróság a Pp.253.§-ának (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között változtathatja meg. A felperes fellebbezésében mindösszesen 112.000 forinttal kérte az általa fizetendő összeget leszállítani. A rendelkezésre álló iratok és a peres felek egyező nyilatkozata alapján megállapítható volt, hogy a közös adósságból 224.000 forintot meghaladó tartozás állt még fenn az életközösség megszakításakor, így a felperes ennél nagyobb összeget fizetett ki egyedül. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem korlátai között, további bizonyítás nélkül, elszámolhatta a felperes javára a kért összeget.

A fenti indokok miatt a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján fellebbezett részében megváltoztatta és a felperes által az elsőfokú ítélet szerint fizetendő 3.648.723 forint értékkiegyenlítést a fellebbezésben kért 112.000 forinttal leszállította és a felperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 3.536.723 forintban állapította meg.

A felperes fellebbezése sikeres volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni. A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának az összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Köteles megfizetni az I. rendű alperes az államnak a Pp.78.§-ának (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a felperes

fellebbezése folytán felmerült és az illeték-feljegyzési joga miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illetéknek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46.§-ának (1) bekezdése szerinti összegét is.

Egyéb megtérítendő másodfokú költség nem merült fel.

Az ítélőtábla a felperes ítélet ellen előterjesztett fellebbezését a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése alapján bírálta el tárgyaláson kívül, figyelemmel arra, hogy tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte.

P é c s , 2009. január 9.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró